

Μερικά στοιχεία της δικής μας Σκωτικής παράδοσης

“... μελετώντες την Φύσιν, παρατηρούντες τα Φαινόμενα, κατερχόμενοι εις το βάθος της Συνειδήσεως και ιδίως εναρμονίζοντες τους εαυτούς μας προς τον Παγκόσμιον Ρυθμόν”.

Αυτή η φράση που την θεωρούμε αναπόσπαστο μέρος των ελληνικών Σκωτικών Τυπικών και οι περισσότεροι πίστευαν ότι είναι μια ελληνική προσθήκη, προέρχεται όπως είχα αποκαλύψει στην εκδήλωση που είχαμε διοργανώσει το 2019 στο ίδρυμα Θεοχαράκη από ένα Τυπικό που είχε επεξεργαστεί μια ιστορική Στοά της Μεγάλης Στοάς της Γαλλίας, η loge Thébah που ιδρύθηκε το 1901.

Πρώτος της Σεβάσμιοι ήταν ο Pierre Deullin, μαρτινιστής και κουνιάδος του Papus Dr Gérard Encausse). Πολλά μέλη προέρχονταν από το Mouvement Cosmique του Max Théon και πολλοί άλλοι από την ομάδα των Σουρεαλιστών του Αντρέ Μπρετόν που εκείνη την εποχή έπαιξε έναν σημαντικό ρόλο όχι μόνο στην ανανέωση της τέχνης αλλά και στην υποστήριξη της νέας (τότε) επιστήμης της ψυχανάλυσης και στην επανεισαγωγή όρων όπως συνείδηση, ιερό, αρχέτυπο, σύμβολο κλπ.

Τότε και με την παρότρυνση του Oswald Wirth ο René Guénon υιοθετήθηκε και κανονικοποιήθηκε στη Στοά Thébah προερχόμενος από Rites Unis de Memphis et de Misraïm.

Μέσα σε αυτή τη Στοά ο René Guénon ανέπτυξε τις ιδέες του για μια «Πρωταρχική Παράδοση - Tradition Primordiale" , ιδέα που ξεκινά από τον Νεοπλατωνισμό της Αναγέννησης (philosophia perennis) και τον Marsilio Ficino και φτάνει στους τέκτονες και τους εσωτερικούς αναζητητές του 19ου αιώνα.

Αυτή η Στοά όπως και μερικές ακόμα λειτούργησαν στις αρχές του 20ου αιώνα ως κέντρα συλλογής και επεξεργασίας τόσο της παράδοσης όσο και των ρευμάτων του μοντερνισμού που αναπτυσσόταν από τα τέλη του 19ου αιώνα.

Αυτός που σιωπηλά δημιούργησε και κατηύθυνε ήταν ο τότε Υπάτος Μέγας Ταξίαρχης του Υπάτου Συμβουλίου της Γαλλίας (Suprême Conseil de France) Jean-Marie Raymond (1845-1914).

Εικόνα 1: Jean-Marie Raymond (1845-1914), Υπάτος Μέγας Ταξίαρχης του Υπάτου Συμβουλίου της Γαλλίας (Suprême Conseil de France)

α

Το Ύπατο Συμβούλιο της Γαλλίας, το δεύτερο στον κόσμο μετά το Τσάρλεστον αλλά ουσιαστικά ο θεματοφύλακας της Σκωτικής Παράδοσης που γεννήθηκε και αναπτύχθηκε στην Ηπειρωτική Ευρώπη προσπαθούσε σταθερά για την συντήρηση και την ανάπτυξη του Τύπου διοργανώνοντας μεταξύ άλλο και το συνέδριο της Λοζάνης το 1875.

Ο 19ος αιώνας που ολοκλήρωνε τον κύκλο του είχε χαρακτηριστεί από σκληρές πολιτικές και κοινωνικές συγκρούσεις, επαναστάσεις πολέμους και αλλαγές συνόρων.

Στα τέλη του 20ου αιώνα στο τεκτονικό τοπίο διαμορφωνόταν δυο τάσεις από τον “αυτοκρατορικό τεκτονισμό” δηλαδή τον τεκτονισμό που αναπτύχθηκε με τις αυτοκρατορίες της Βρετανίας και της Γαλλίας. Ο μεν Αγγλικός όπως είχε αναμορφωθεί από τον Δούκα του Sussex με την δημιουργία της Ηνωμένης Μεγάλης Στοάς της Αγγλίας και σε αρμονία με το Στέμμα επικεντρώνονταν κυρίως στο φιλανθρωπικό έργο. Στη Γαλλία και μετά την Παρισινή Κομμούνια του 1871 η συντριπτική πλειοψηφία των στοών είχαν στραφεί προς την πολιτική και την κοινωνική δράση. Οι περισσότεροι παύουν να φορούν ποδιές ή γάντια, αφαιρούν την Βίβλο από τον βωμό των όρκων, αφαιρούν τους τρεις Κίονες της Ισχύος, της Σοφίας και του Κάλλους και ο συμβολισμός όπως και η μυητική διαδρομή δεν παίζει ουσιαστικά κανένα ρόλο.

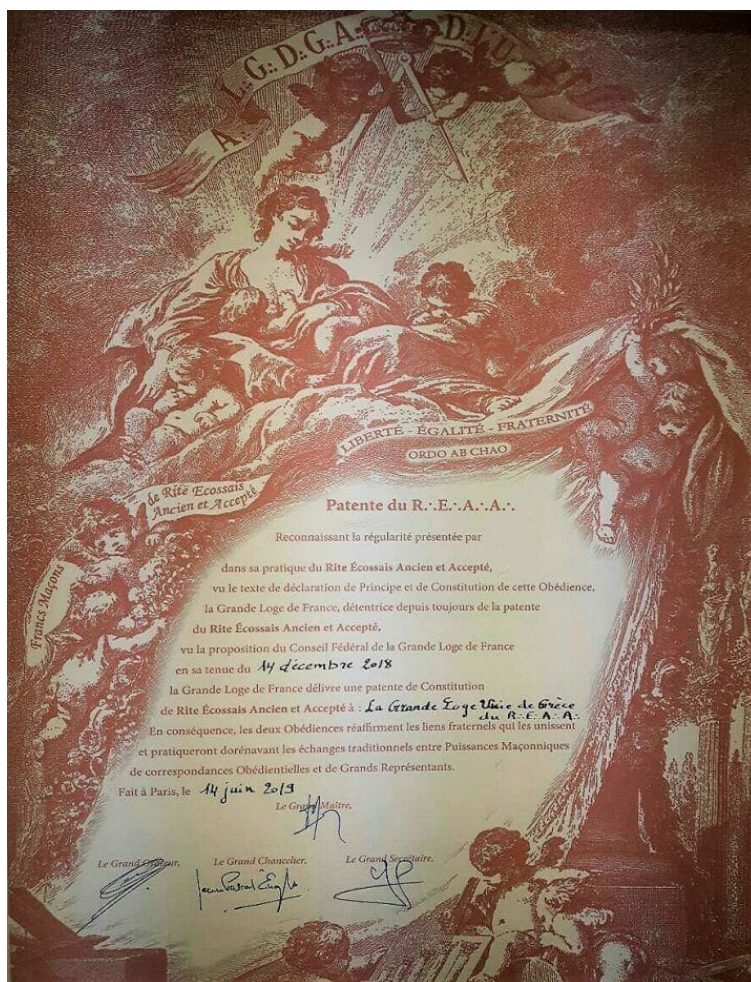
Ο Jean-Marie Raymond αναλαμβάνει το καθήκον να επαναφέρει την μυητική πλευρά του Τεκτονισμού με τον Αρχαίο και Αποδεδεγμένο Σκωτικό Τύπο και την Μεγάλη Στοά της Γαλλίας που αναβίωσαν το 1894.

Η Στοά Thébah που ιδρύει το Ύπατο Συμβούλιο αποτελεί μέρος των συνδυασμένων προσπαθειών του. Και αν κάποιος αναρωτηθεί για την “κανονικότητα” της πράξης να εξηγήσουμε ότι οι κανόνες αυτού που γενικότερα ονομάζουμε “Masonic Regularity” τέθηκαν αρκετά αργότερα το 1929 από την συνάντηση των Μεγάλων Στοών Αγγλίας, Ιρλανδίας και Σκωτίας. Ο Ύπατος Μέγας Ταξιάρχης Jean-Marie Raymond είχε παραχωρήσει ήδη από την 26η Ιουλίου 1904 την πλήρη αυτονομία στη Μεγάλη Στοά της Γαλλίας και την κυρίαρχη Τεκτονική εξουσία στους τρεις Συμβολικούς βαθμούς του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου. Με αυτό το δικαίωμα η Μεγάλη Στοά της Γαλλίας εκδίδει Σκωτικές Χάρτες (*Patent Écossais*) αναγνώρισης προς Μεγάλες Στοές που ασκούν και δεσμεύονται να συνεχίσουν να ασκούν αυθεντικά στον τόπο τους την παράδοση του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου.

Το έργο που δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει ο Jean-Marie Raymond το ολοκλήρωσε ο γιός του René Raymond ο οποίος ανέλαβε επίσης το αξίωμα του Υπάτου Μεγάλου Ταξιάρχη σε επικίνδυνες εποχές κατά τον μεσοπόλεμο, την Γερμανική κατοχή και τα πρώτα χρόνια της απελευθέρωσης. Οι Ναζί καταδίωξαν τους Σκώτους αδελφούς και τους οδήγησαν στα κρεματόρια ως εχθρούς του Ράιχ όταν ο Αρχαίος και Αποδεδεγμένος Σκωτικός Τύπος συνέχισε να διακηρύσσει περήφανα όπως κάνει πάντα την απόλυτη αντίθεσή του σε κάθε μορφή ολοκληρωτισμού. Ο Raymond είχε αναθέσει στους Oswald Wirth και Albert Lantoin και την επιτροπή τους το έργο της αναθεώρησης των Τυπικών του ΑΑΣΤ.

Έτσι μπήκαν στα Τυπικά οι “Μεγάλοι Φιλόσοφοι” στον Β βαθμό (που αργότερα έγιναν οι «Μεγάλοι Μνημένοι»), η μεταφορά της “λέξης” και το “Καθήκον” στον 4ο.

Το θέμα “Καθήκον” δεν εμφανίζεται στα αρχαία Σκωτικά Τυπικά, ούτε στο Τάγμα του Βασιλικού Μυστικού του Morin ούτε στα χειρόγραφα του de Grasse-Tilly (1804). Ο πρώτος που το ανέλυσε διεξοδικά – και προφανώς από εκείνον έγινε η αρχή για να προστεθούν στα Τυπικά μας- ήταν ο J-M. Raymond το 1906 σε μια σειρά εννέα διαλέξεων για τον Αρχαίο και Αποδεδεγμένο Σκωτικό Τύπο με τίτλο, « *Résumé de la Philosophie Cosmique des grades du Rite Ecossais Ancien et Accepté* » (Μπορείτε να βρείτε το γαλλικό κείμενο σε αυτό τον σύνδεσμο: https://www.ventsetjardins.fr/pdf/JM_Raymond_complet.pdf).

Εικόνα 2: Η Σκωτική Χάρτα (Patent Écossais) που έχει δοθεί στην Ηνωμένη Μεγάλη Στοά της Ελλάδος του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου

Κάπως έτσι με την συνδρομή σπουδαιών αδελφών και πνευματικών Ταγών, ανασυντάχτηκε τον 20ο αιώνα ο Αρχαίος και Αποδεδεγμένος Σκωτικός Τύπος και φτάνει στις μέρες μας. Στο καλωσόρισμα του προς κάθε υποψήφιο του μιλά για τα δυο πρώτα “μυστικά”.

Το πρώτο είναι το μυστικό του “ανήκειν”:

Απαγορεύει σε οποιονδήποτε Ελευθεροτέκτονα να αποκαλύψει την ταυτότητα άλλων τεκτόνων, και κανείς δεν έχει το δικαίωμα να αποκαλύψει την ιδιότητα άλλου, με οποιαδήποτε δικαιολογία.

Αυτή η “μυστικότητα” προέρχεται από τα πρώτα κείμενα και πρακτικές του σύγχρονου τεκτονισμού (που χρονολογούνται από τον 17ο και τον 18ο αιώνα), αλλά και από το γεγονός ότι πολλοί τέκτονες διώχθηκαν, βασανίστηκαν ή και εκτελέστηκαν από μοναρχικά, φασιστικά, ναζιστικά ή κομμουνιστικά καθεστώτα, και τις ολοκληρωτικές μορφές εξουσίας, ακριβώς γιατί είναι ασυμβίβαστες με τις αρχές μας της ελευθερίας και της αξιοπρέπειας των ανθρώπων, που διακηρύσσει και έχει ως κορωνίδα του ο τεκτονισμός του Α.Α.Σ.Τ., εξ ου και το παντεκτονικόν λόγιον “Ελευθερία – Ισότης – Αδελφότης”.

Το δεύτερο είναι το μυστικό της “μύησης”:

Είναι στην πραγματικότητα ο προσωπικός και οικείος τρόπος με τον οποίο ο κάθε ένας βιώνει και προσεγγίζει την μνητική εμπειρία. Αυτό το μυστικό δεν μεταδίδεται εκτός του μνητικού πλαισίου και δεν είναι παρά μόνο η προσωπική εμπειρία που αφορά την συνείδηση του καθενός.

Και κάπως έτσι ξεκινά η ανάπτυξη της Σκωτικής παράδοσης προς τον κάθε νέο αδελφό, παράδοση που εμείς στην Ηνωμένη Μεγάλη Στοά της Ελλάδος του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου δεσμευτήκαμε να διατηρήσουμε όχι μόνο γιατί ο Σκωτισμός είναι ο πρώτος τεκτονικός Τύπος που υπάρχει στην Ελλάδα ήδη από τον 18ο αιώνα και είναι η δική μας παράδοση, αλλά και επιπλέον γιατί δεσμευτήκαμε αμοιβαία με την Σκωτική Χάρτα (*Patent Écossais*) που επικυρώθηκε ομοφώνως από τους εκπροσώπους των 927 Στοών του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου της Μεγάλης Στοάς της Γαλλίας και μας παρεδόθη από τον Μεγάλο Διδάσκαλο Ενδοξότατο αδελφό Pierre-Marie Adam την 15/06/2019.

Ιορδάνης Πουλκούρας.

* Σε αυτό το κείμενο χρησιμοποίησα στοιχεία από άρθρο του αδελφού Théodore Vézelay της ιστοσελίδας του αδελφού μας Jean-Laurent TURBET.